

[Alfred Jensen.]

på besøg her forleden, udtalte han, at disse depoter er tyske. Berlingske Aftenavis har ikke været sen med at følge dette op og fastslå, at det drejer sig om tyske depoter af samme art som dem, det tyske militær har sikret sig i andre lande.

Uden at kende de nærmere omstændigheder ved depoterne og ved samarbejdet mellem det danske og det tyske militær kan det fastslås, at det tyske militær herigennem uden nogen ny 9. april får adgang til at udnytte dansk territorium for deres krigsplaner. Det kan endvidere fastslås, at danske soldater vil komme til at marchere side om side med værnemagtssoldater. Noget sådant var desværre ikke ukendt under anden verdenskrig, men da drejede det sig dog kun om frivillige — fremefter vil danske soldater være tvangsudskrevne hertil.

Dette samarbejde vil være skæbnesvangert, fordi den demilitarisering, denazificering og dekartellisering, der skulle sikre, at Tyskland blev et fredelskende demokratisk land, ikke har fundet sted i Vesttyskland. Kun i den tyske demokratiske republik har man efterlevet det, som blev aftalt i Potsdam.

Det har ofte været fremhævet her i tinget, at af [Bonnregeringens 17 medlemmer er de 8 tidligere nazister, en mand som Oberländer endda en særdeles fremtrædende. Omkring 1 000 tidligere nazistiske dommere beklæder høje dommerstillinger. Hitlers tidligere generaler og admiraler indtager ledende og førende stillinger i den tidligere forbundshær. Hagekorsmalerierne er udtryk for, at det nazistiske ugræs ikke er blevet luget op, men tværtimod breder sig. Alle beretninger viser, at Vesttyskland er blevet et drivhus for fascisme og revanchisme.

Rigskansler Adenauer har travlt med at forsikre, at der ikke findes revanchister i hans regering. Der mangler dog ikke på udtalelser mod Oder-Neisse grænsen og på krav om, at Sudeterområdet skal tilbage til Tyskland. Når vesttyske admiraler og generaler taler, giver de også udtryk for aggressive hensigter og planer. Heusinger der var med i overfaldet på Jugoslavien, og som nu sidder i toppen af det tyske mili-

tærapparat, erklærede således, at marinen principielt må opbygges offensivt, fordi den har til opgave at trænge ind i Østersøen og gøre modstanderen rangen stridig. Viceadmiral Ruge, der har betegnet Østersøen som krigens strategiske vej nr. 1, har i et interview i Frankfurter Allgemeine Zeitung i september 1956 udtalt, at de store sømagter skulle udøve tryk i Østersøen, da de 1 000 km sovjetisk besatte kyster i næsten hele deres udstrækning er velegnet til landgang. Dette er også stik imod de ønsker, de interesser, det danske folk har. Vi ønsker ikke, at Østersøen skal være en krigsbasis nr. 1, men at den skal være et fredens hav, hvorover kun fredelig samfærdsel og handel foregår.

Danmark indpasses nu i disse planer, som man altså vil bagatellisere, men vi ved, at det kan blive alvor. Forsyningsbaser — enten de kaldes tyske eller NATO-baser — betyder opgivelse af suverænitet og vil være anledningen til tyske styrkers færd på dansk område. Rækker man fanden en lillefinger, tager han hele hånden, siger et gammelt ord. Det vil også slå til her. Tyske soldaters grænseoverskridelse i begyndelsen af året i forbindelse med en stabsøvelse viser klart, hvad vi har i vente.

Disse i sig selv foruroligende forhold får efter afsløringen af de vesttyske forhandlinger med Francospanien en mere uhyggelig og vidtrækkende karakter. Forhandlingerne her har drejet sig om oprettelse af militære baser, om øvelsescentre og om militærteknisk samarbejde mellem den ny værnemagt og Franco.

Det er intet mindre end et forsøg på genoprettelse af den gamle fascistiske akse Berlin-Madrid. Afsløringen har derfor vakt forfærdelse og fremkaldt protester, ligesom den engelske og den norske udenrigsminister har erklæret, at disse planer ikke har været forelagt i NATOs ledelse.

Den voldsomme internationale diskussion, som afsløringerne af de tysk-spanske forhandlinger har afstedkommet, har imidlertid gjort det klart, at Vesttyskland har forhandlet med alle sine naboer om baser, forsyningsdepoter m. m. Det vil sige, at Danmark også har været indblandet i disse forhandlinger, og at Danmark herigennem tænkes tilkøbt det Francospanien, som